
MEIDÄN TARKOITUSPERÄMME

Ken lukee „Zvezdaa“ ja tuntee sen avustajia, jotka ovat samalla myös „Pravdan“¹¹² avustajia, hänen ei ole vaikea käsittää, mihin suuntaan „Pravda“ tulee työskentelemään. Valaista Venäjän työväenliikkeen tietä kansainvälisen sosialidemokratian valolla, kylvää työläisten keskuuteen totuutta työväenluokan ystäväistä ja vihollisista, olla työväenluokan asian vartiassa — sellaisia tarkoitusperiä tulee „Pravda“ tavoittelemaan.

Asettaessamme tällaisia tarkoitusperiä me emme lainkaan aio peitellä niitä erimielisyyksiä, joita on sosialidemokraattisten työläisten keskuudessa. Enemmänkin: me olemme sitä mieltä, että mahtavaa ja elämää uhkuvaa liikettä ei ole ajateltavissakaan ilman erimielisyyksiä — „mielipiteiden täydellinen samaisuus“ on toteutettavissa vain hautausmaalla! Mutta se ei merkitse vielä sitä, että eroamiskohtia on enemmän kuin yhtymäkohtia. Ei likimainkaan! Olipa eturivin työläisillä miten suuria mielipide-eroavaisuuksia tahansa, niin he eivät voi unhoittaa, että

ryhmien erilaisuudesta huolimatta he ovat kaikki yhtäläillä riistettyjä, että ryhmien erilaisuudesta huolimatta he ovat kaikki yhtä oikeudettomia. Siksi „Pravda“ tulee kutsumaan ennen kaikkea ja pääasiallisesti proletariaatin luokkataistelun yhtenäisyyteen, yhtenäisyyteen hinnalla millä hyvänsä. Yhtä leppymättömiä kuin meidän on oltava vihollistemme suhteen, yhtä suurta myöntöväisyyttä meiltä vaaditaan suhteessamme toinen toisiimme. Sota työväenliikkeen vihollisille, rauha ja yksimielinen työ liikkeen sisällä — sitä tulee „Pravda“ pitämään ohjeenaan jokapäiväisessä työssään.

Tätä on erikoisesti tähdennettävä nykyään, jolloin Lenan tapahtumat ja lähenevät IV Duuman vaalit asettavat työläisille erikoisen tiukasti kysymyksen yhtenäiseen luokkajärjestykseen yhteenliittymisen välttämättömyydestä...

Ryhtyessämme työhön me tiedämme, että tiemme on ohdakkeinen. Riittää, kun muistaa „Zvezdaa“, joka on joutunut kokemaan monen monta takavarikoimista ja „edesvastuuseen vetämistä“. Mutta ohdakkeet eivät ole peloittavia, jos „Pravdan“ nykyään nauttima työläisten myötätunto tulee edelleenkin jatkumaan. Tästä myötätunnosta se tulee ammentamaan voimia taistelua varten! Me haluaisimme, että tämä myötätunto kasvaisi. Me toivoisimme vielä, että työläiset eivät rajoittuisi yksistään myötätuntoon, vaan osallistuisivat aktiivisesti sanomalehtemme asiain hoitamiseen. Älkööt työläiset sanoko, että kirjoittaminen on heille „outoa“ työtä: työläiskynäilijät eivät tipu valmiina taivaasta, vaan he kehittyvät vähitellen kirjallisessa työssä. Asiaan täytyy vain tarttua rohkeammin:

kerran pari epäonnistutaan, mutta sitten opitaankin
jo kirjoittamaan...

Siis lujemmin käsiksi työhön!

*Sanomalehti „Pravda“
N:o 1, huhtikuun 29 pnä 1912*

*Julkaistuan lehden tekstin
mukaan*

Artikkeli ilman allekirjoitusta